≪ *zurück* ***blättern*** *vor* ≫

SZWABACHA subst. f. (m.) sglt., ab 1865; auch *szwabach, szwabacher*; 'Variante der gotischen Schrift' – 'odmiana pisma gotyckiego': †1865 Wiszn., Sw *Tytuł jest częścią antykwą, częścią grubem szwabacherem, czerwono i czarno naprzemian drukowany.* ○ (1906) 1913 Brück.Jęz. 109, Dor *Szwabach dotrwał zresztą w drukach ogólnopolskich do początku XVIII wieku.* ○ (1911) 1953 Berent Ozim. I 185, Dor *Księgi te budowane były karta za kartą (…) Tu i ówdzie gotyk jeszcze ociężały (…) lecz nad wszystkim jakby nowe tchnienie, znoszące dawnej szwabachy natło.* ○ 1950 Morc.Pokład 258, Dor *Postać jego, otoczona glorią czarodziejskich zaklęć w narzeczu morawskim, spisanych koślawą szwabachą, nie zdołała się zadomowić w pokładzie Joanny.* ○ 1955 Twórcz.5 s. 132, Dor *Drobniutką szwabachą tłoczony pierwodruk (jedyny, jaki się zachował) "krótkiej rozprawy" Reja z roku 1543.* – Sw, Dor (poligr.). ◇ **Var:** *szwabach* subst. m., [hapax] (1906) 1913 Brück.Jęz. 109, Dor – Sw, Dor (poligr.); *szwabacha* subst. f., (1911) 1953 Berent Ozim. I 185, Dor – Sw, Dor (poligr.); *szwabacher* subst. m., [hapax] †1865 Wiszn., Sw – nur Sw (m. u.). ◇ **Etym:** nhd. *Schwabacher* subst. f., 'stärkere, mehr gerundete Art von Drucklettern', Gri. ❖ Der Grund für den Übergang zum Femininum könnte in der reduzierten Aussprache des deutschen Suffixes *-er* als "schwa" liegen. Das würde für eine mündliche Übernahme dieses Lehnworts sprechen.

≪ *zurück* ***blättern*** *vor* ≫